

Λαχανίδες (σέσκουλα): σπορά φύτεμα καλλιέργεια

Οι λαχανίδες ή σέσκλα είναι φυτά της οικογενείας των χηνοποδωδών που μοιάζουν εξαιρετικά με τα παντζάρια. Η διαφορά έγκειται, στο ότι αυτές έχουν ποιο μεγάλα φύλλα, κοτσάνια πλατυτέρα και πρασινωπά και δεν κάνουν ρίζες χονδρές ούτε σαρκώδεις όπως εκείνα.

Καλλιεργούνται μόνο για τα φύλλα τους, τα οποία τρώγονται βρασμένα.

Οι λαχανίδες αντέχουν πολύ στο κρύο και για αυτό θεωρούνται ως χορταρικά του χειμώνα.

Ευδοκιμούν σε χώματα δροσερά, βαθιά και γόνιμα ή πολύ κοπρισμένα.

Η σπορά τους γίνεται κατά Μάρτιο- Απρίλιο ή Αύγουστο-Σεπτέμβριο, απ' ευθείας επί τόπου είτε σε σπορεία. Κατά την πρώτη περίπτωση η σπορά γίνεται σε προετοιμασμένες βραγιές, στα πεταχτά ή κατά γραμμές και πάντοτε αραιά. Οι σπόροι σκεπάζονται πολύ ελαφρά με κοπρόχωμα και ποτίζονται, αφού προηγουμένως πατηθούν λίγο. Τα ποτίσματα εξακολουθούν τακτικά μέχρι να βλαστήσουν. Όταν τα νέα φυτά αποκτήσουν 4-5 φύλλα αραιώνονται κατ' αποστάσεις 15-20 πόντους και σκαλίζονται.

Κατά τη δεύτερη περίπτωση, η σπορά γίνεται σε καλοκοπισμένο σπορείο, και αφού βλαστήσουν και αποκτήσουν σχετικό ανάστημα, μεταφυτεύονται σε βραγιές ή σε σειρές, κατά αποστάσεις 30-40 πόντους. Η τελευταία μέθοδος είναι προτιμότερη, γιατί αποκτούν περισσότερο φύλλωμα.

Οι καλλιεργητικές περιποιήσεις αποτελούνται από 2-3 σκαλίσματα και ποτίσματα άφθονα, για να αποκτάται μεγάλο και τρυφερό φύλλωμα. Για το σκοπό αυτό είναι πολύ αξιόσυστατη η χρήση νιτρικού νατρίου 14-16 οκ. στο στρέμμα, σε τρεις δόσεις, πάντοτε, κατά τα σκαλίσματα.

Η συγκομιδή αρχίζει το φθινόπωρο και εξακολουθεί μέχρι της επομένης ανοίξεως. Για τη κατανάλωση κόβονται τα μεγαλύτερα φύλλα διαδοχικώς ή ξεριζώνονται και χρησιμοποιούνται ολόκληρα τα φυτά, από το λαιμό και επάνω.

Παραγωγή σπόρου.

Προς παραγωγή σπόρου, πρέπει να διαλέγονται τα πιο ζωηρά φυτά, τα οποία διατηρούνται ανέπαφα ή μεταφυτεύονται το φθινόπωρο σε κατάλληλο μέρος. Κατά το επόμενο καλοκαίρι όταν καρποφορήσουν, κόβονται οι καρποφόροι κλαδίσκοι, και αφού ξηραθούν κοπανίζονται για να αποχωρισθούν οι σπόροι. Η βλαστική τους δύναμη διαρκεί 3-5 χρόνια.

Ποικιλίες.

Οι σπουδαιότερες ποικιλίες και πιο συνηθισμένες είναι:

Λαχανίδες κοινές. Κάνουν πολλά φύλλα, με κοτσάνια όμως στενά. Αντέχουν πολύ στο κρύο και την ξηρασία. Είναι η πιο εξαπλωμένη ποικιλία.

Λαχανίδες ξανθές. Τα φύλλα και τα κοτσάνια γίνονται πολύ μεγάλα και πλατειά, με χαρακτηριστικό ξανθό χρωματισμό. Τα κοτσάνια διατηρούνται υποπράσινα.

Λαχανίδες πράσινες. Τα φύλλα καθώς και τα κοτσάνια έχουν εξαιρετικό πλάτος και διατηρούν πράσινο βαθύ χρωματισμό. Πρόκειται περί εκλεκτής αλλά απαιτητικής ποικιλίας.

Ασθένειες.

Οι αρρώστιες των λαχανίδων, είναι οι ίδιες που προσβάλλουν τα παντζάρια και

καταπολεμούνται με τον αυτόν τρόπο.

Πηγές: Ο πρακτικός οδηγός του λαχανόκηπου-Λάμπρου Οικονομίδου-Αθήναι 1940-
ftiaxno.gr